

Mag. Art SÁRO GOTTSTEIN ŽIVOTOPIS + PORTFOLIO

Osobní údaje

Zájmeno: Ona/její, oni/jejich
Adresa: Karmeliterplatz 3/2, Vídeň
Datum narození: 11. 10. 1996
Telefoní číslo: +421 951143432
E-Mail: sarosaro@riseup.net
Místo narození: Česká republika

Vzdělání

22/2025 A...kademie der bildenden Künste Wien, Art and Intervention | Concept, Univ.-Prof. Dr.phil. Marina Grzinic
Mag.art
21/2022 A...kademie der bildenden Künste Wien, Art and Image | Figuration, Guest semester
19/2021 A...kademie der bildenden Künste Wien, Art and Space | Spatial Strategies, Univ.-Prof. BFA MFA Iman Issa
17/2019 Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, Malba, Rastislav Podhorsky
16/2017 Střední uměleckoprůmyslová škola Uherské Hradiště, Kamenosochařství
12/2016 Střední uměleckoprůmyslová škola Uherské Hradiště, užitá malba
Maturita

Jazyky

Český jazyk
Anglický jazyk
Německý jazyk

Projekty, performance, výstavy..

- 2025 Skupinová výstava o průmyslové práci z feministické perspektivy, Around the Clock, **Pragovka, Praha, Česká republika**
- 2025 Diploma exhibition, Exhibit Eschenbachgasse, Vídeň, Rakousko
- 2024 Skupinová výstava, Miesto toho, Vox Loci, Bratislava
- 2024 Performer pro: plants littering, eels swelling..., performance vytvořená Natalií Sýkorovou **Kunshalle Bratislava**
- 2024 Better later than sorry, performance/Koncert, Sound Lab Keller Rundgang výstava a performance GORGON*URBAN
- 2023 GIVE WAY, DARLING, GIVE WAY! - Kolaborativní projekt s uskupením Moisture ride, pro umělecko aktivistický festival **WIEN WICHE** jako GORGON*URBAN, Vídeň
- 2023 Muzikál flora&trauma, **PHOTOPORT Bratislava**
- 2023 Promítání našich prací na A..natofilm screening, Schillerplatz 3, Vídeň, GORGON*URBAN
- 2023 Součástí programu na: International Feminist & Queer Festival Red Dawns! jako GORGON*URBAN 2.3. - 12.3.2023 / Slovinsko
- 2023 Skupinová výstava Rundgang 2023, Leehargasse, Vídeň, GORGON*URBAN
- 2022 Skupinová výstava Next Generation, **Gallery Monfort, Portorož, Piran Coastal Galleries, Slovinsko**
- 2022 Skupinová výstava Osvit, Bratislava, GORGON*URBAN
- 2022 **Organizace ANARCHIST ART Camp** pro základní školu v Adršpachu, Česká republika
- 2022 Skupinová výstava Cartographies of affective vocabularies, escaping normativity and violence, **BELVEDERE 21, Vídeň**
- 2022 Performance DOVE RAVE LOVE, Taske pop kollektive, Keplerplatz, Vídeň
- 2021 Skupinová výstava The f* word, Kurátorka Mirjana Mustra, **AA collections, Vídeň**
- 2021 SIROTINEC5 - skupinová výstava, Sirotinec Modra, Slovensko
- 2021 Pokorná- Výstava s Martinou Smutnou, Kurátorka Anežka Jabůrková, součástí festivalu Vienna meets Prague, **EXILE gallery Vídeň**
- 2020 Divadlo "0 tom ako... Fašista čelí otvorenému moru", Taske Pop Kollektive, **Bartskaf, APART Bratislava**
- 2019 Sprievodca spoločenským životom v Bratislave - s Adamem Dragunem, Eurovea, Bratislava
- 2019 Feminismus/feminita?- performance s Natálie Pešková v **Residenz INI, Praha**
- 2019 Pränatal - performance s Jakubem Ra, Festival DAAVS`19 **Kunsthalle, Košice**

Organizační zkušenosti

2023	Project pro WIEN WOCHÉ: GIVE WAY, DARLING, GIVE WAY! - s uskupením Moisture ride, GORGON*URBAN
2023	Organizátorka* PANELOVÉ DISKUZE: 100 Years Turkish Republic, 100 Years Resistance, Leehargasse 8, Vídeň
2023	FLINTA* spraying workshop/skill share, ve Vídni a pro Maiz (nezávislá organizace žen* migrantek a pro ženy* migrantky), Linz
2023	organizace 8. Marec demonstrace, Bratislava
2023	Šicí dílna kukel, okupace Akbild
2022	Organizátorka* třídeního workshopu pro mateřskou školu v Adršpachu na téma kolektivní tělo
2022	Koordinátorka* workshopů v rámci Climate action day na A...kademie der bildenden Künste Wien,
2022	Produkce pro festival Povstanie Pokračuje
2022	Dětský tábor pro ZŠ Adršpach na téma veřejný prostor a nehierarchická komunikace
2021	Participace na organizaci "Journey for Life", Zapatistická návštěva Evropy
2019 /22	Kolektivní galerie AQUARIUM, Bratislava

Ocenění, stipendia, konference

2025	Hostka* na panelové diskuzy The TRANSformations conference philosophy 4 the people, May 1-3, Villa Vida, Vienna
2024/25	Stipendium Irmgard Lettnerové a Ernsta Lembergera, Stipendistu vybírá porota složená ze čtyř profesorů*rek Akademie výtvarných umění ve Vídni a jednoho externího umělcva nebo kurátorstva
2021	Speciální ocenění v OPEN CALL - Holubník / The Žižkov Dovecote za architektonický projekt vytvořený s Matyášem Zeman a Natalií Sýkorovou, Praha

Bodý_es full of sorrow ~

*2025, Vídeň, zpívaná performance, text

← odkaz na video

Bodý_es full of sorrow ~ je performativní dílo skládající se ze dvou částí. Jedná se o teoreticko-umělecký text, na který navazuje performance. Hlavním tématem tohoto díla je kolektivní tělo neboli Bodý_es, kolem kterého se rozrůstá fašismus. Tyto Bodý_es jsou neustále v pohybu, neustále se mění a hledají cesty, jak uniknout ze systému. Vyprávějí nám však také příběh o tom, jak bojovat proti těmto utlačovatelským systémům, ve kterých žijeme. Jejich hlavní zbraní proti útlaku se stává kolektivní péče o zármutek a trauma, které byly spáchány na našich tělech. Společně hledáme způsoby, jak pečovat o sebe navzájem a o naše prostředí, jak se radikalizovat a najít naději na změnu a spojení.

INTRO: překlad z anglického textu

Půda zalitá slzami je plná rezistence* země
radikalů, které dominují queerstvůry * Je
to tu měkké_ útulné, jsme tu
zranitelně~silně

Nemohly jsme se přeci donekonečna topit ve
smutku~strachu

byl to starý pud, který nás dohnal k
hněvu~navrátil nás do kolektivních Těl
(Body_es) * Od této chvíle jsou rozhodnutí
dělána pomocí tónů spojujících jisker*

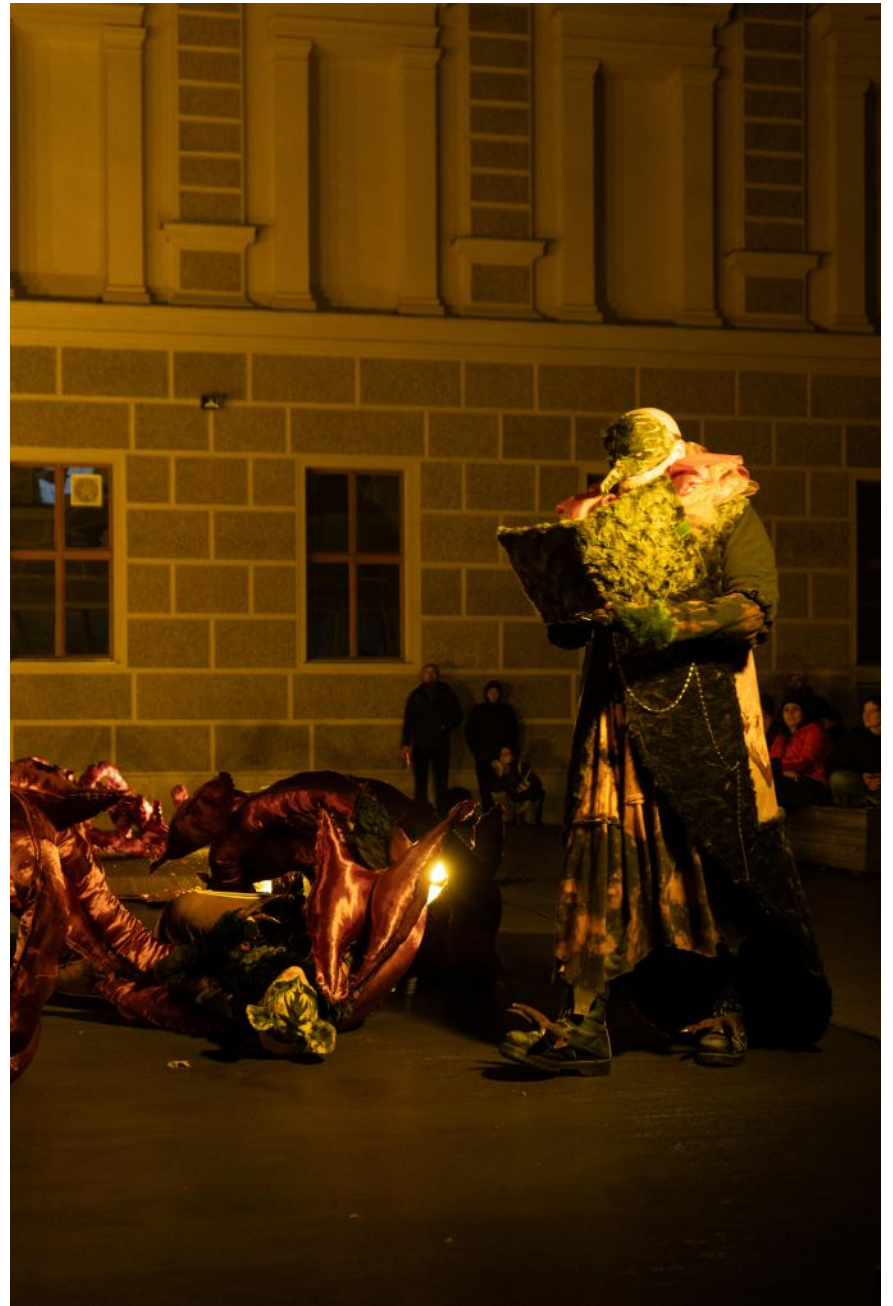
Vlákna~uzly nás směřují k radikální péči
A to je kolektivní~co zde sdílíme_nás
sjednocuje.

Pomáháme si navzájem v boji proti
útlaku~vycházejícího z okolních stěn_
dokonce i naší vlastní kůže

Naší odpovědí by mohl být vábivý zpěv_ dnes
je tím však hučení sirén*!
Budoucnost se ztratila* to nás nutí žít
tady a teď_ pomstít se všemu, co nás sem
přivedlo_ Bez budoucnosti musíme vést
revoluci!

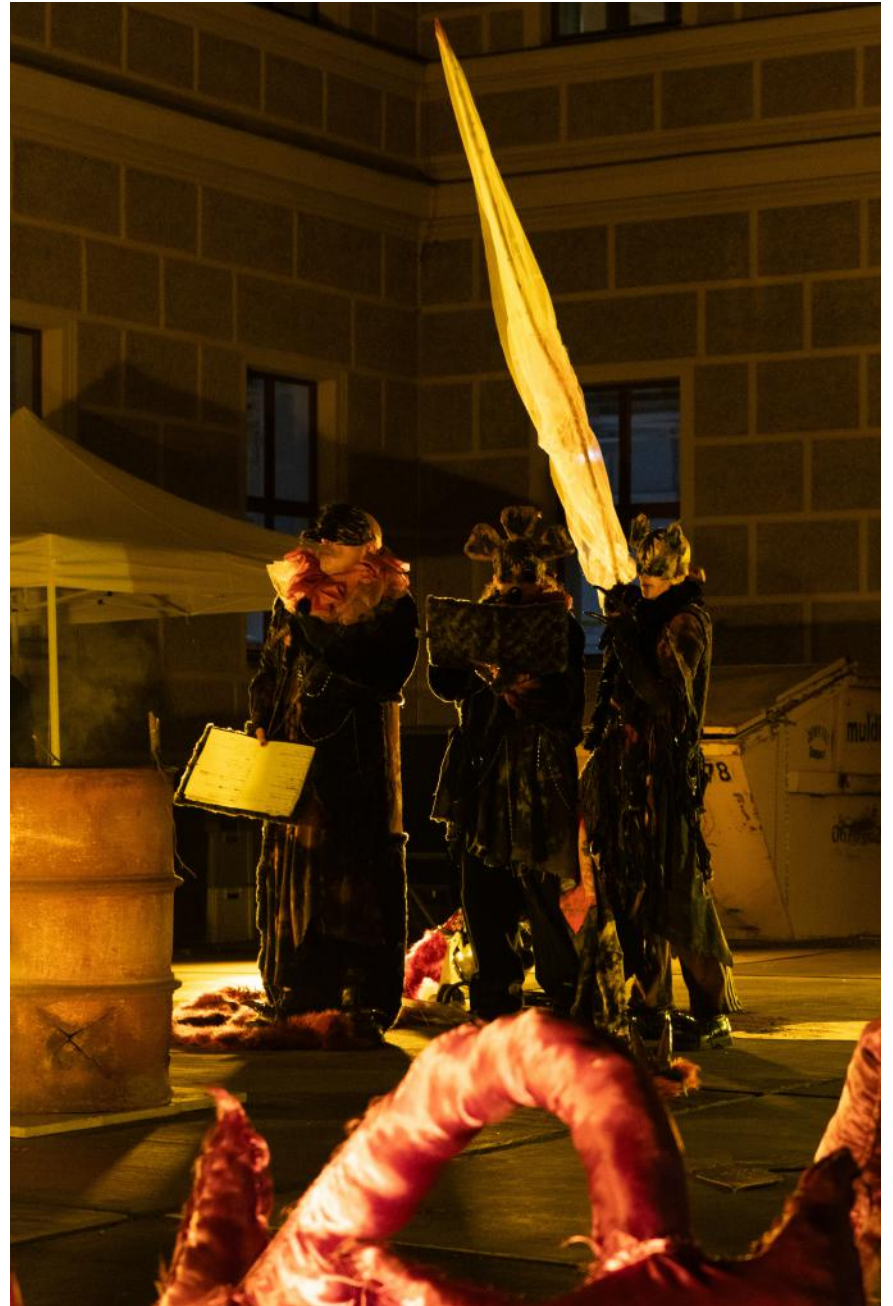

Péče a stesk

...Vytváříme mezi námi místo pro sdílené smutky. Každá slza a každé pohlazení, které mi věnuješ trochu pohne mým srdcem doleva a matky odmění zaslouženým spánkem. Nechci vědět kolik kdo vytvořil, přeji si, aby každá mohla přinést tolik kamenů kolik jen může. Po společném sténání za zapomenutými dny můžeme vyšplhat na hromadu, která z kamenů vznikla a společně se dívat, jak se vlní kaluž, co jsme dokázalý vyplakat. Nakonec pak posbíráme všechny kousky naděje, které se vynoří na hladině. Tohle je ta pečující budoucnost o které tu snažíme mluvit...

Revolta

I my jsme příběhem, který překrývá a mění ty další. Nekonečně tvoříme. Svoji odvahou, hrou a experimentem se slovem krmíme svět co nás živí, staráme se o něho a odnaučujeme se zvyklostem státu. Nacházíme způsoby, jak porozumět cizinci*ce, naslouchat a vycítit jejich potřeby. Hledáme rovnováhu tak aby, jsme nerozhněvali svět, který nás živí.

Od společného smutnění a připomínání si těch největších ale i nejmenších ran, které byly na našem těle a duši vykonány vzniká společná euforie, majdan smutku a hněvu, který dokáže udeřit a pokusit se o rychlou změnu ve vzájemné pomoci. Musíme však tento stesk hnojit jako půdu, nezapomínat, postupně se léčit a neustále přisypávat i ty nové rány do společného pláče, péče.

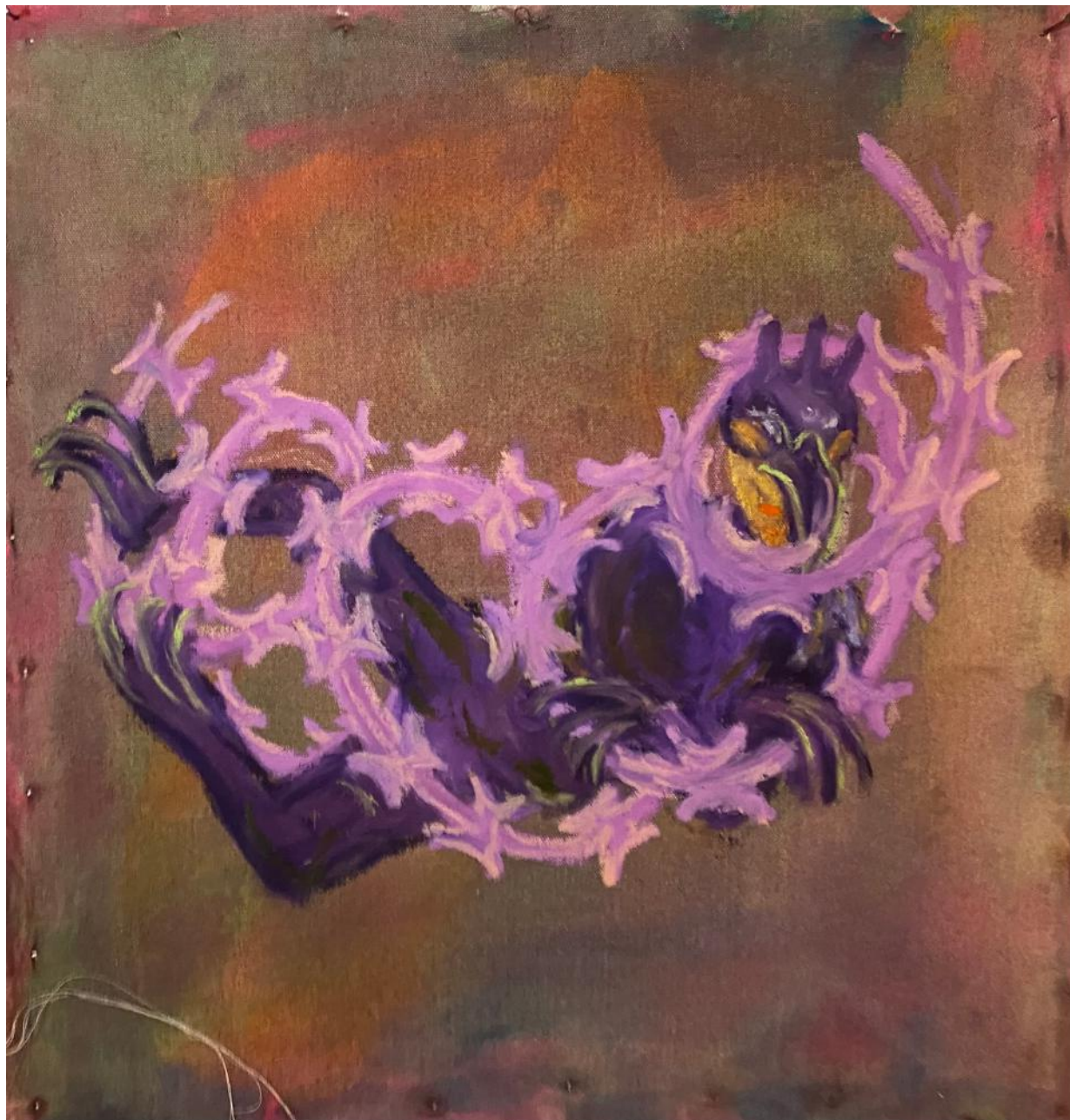
Nikomu jsem neslibilä, že revoluce, na kterou myslím, je šťastná. Je to velká hrouda, co se valí. Neříčená voda, ve které se každý topí stejně. Když v ní budeme plavat dostatečně dlouho možná nám narostou žábry a konečně se naučíme žít s tím co nás sem dovedlo. Bojovat s útlakem pomocí péče, která je od všech pro všechny.

Těm co znásilňují naše těla
Proti systému co je vychoval
Za duši co nám byla odcizena
A rozbita na malé kousky

OCEAN OF TEARS

* 2023, Představení OCEAN OF TEARS vzniklo v rámci společného projektu GIVE WAY, DARLING, GIVE WAY, který jsme vytvořili jako kolaboraci mezi uskupením Moisturride & GORGON*URBAN. Projekt byl realizován pro WienWoche 2023 / Vídeň, Rakousko

OCEAN OF TEARS je současná opera vytvořená pro festival WIENWOCHE. Odehrála se v samém srdci historického a turistického centra Vídně. Představení se zabývalo kapitalismem a současným veřejným prostorem ve vztahu k marginalizovaným, queer a genderově nekonformním tělům. Intervencí s veřejným prostorem, kašnou na Karlově náměstí, pomocí radikálního kvílení mořských panen, jsme dočasně proměnili sterilní organizovanou architekturu historického centra metropole v oslavu radikální lásky a vzájemného propojení.

Performance vznikla v rámci společného projektu GIVE WAY, DARLING, GIVE WAY vytvořeného skupinou Moisturride & GORGON*URBAN. Projekt byl realizován v rámci uměleckého a aktivistického festivalu WIENWOCHE.

↓ Link to video

. . . č á s t i p o e z i e z p e r f o r m a n c e

We have a body
We have roots
We have our ways
And we have space!

We rise up together to a radical act
This is radical what we are
What we are doing
What we promise
What we becoming together

We will steal all the power of
patriarchy
And collect it
We will use it
split it as water
As rain
It will be great
as lake
as sea
as ocean

We take it back
from any state
From any God
Anyway from patriarchy!

Here we are!
Happy! Angry! Radical!

VOTA MEA REDDAM IN CONSPECTU TIMPENS

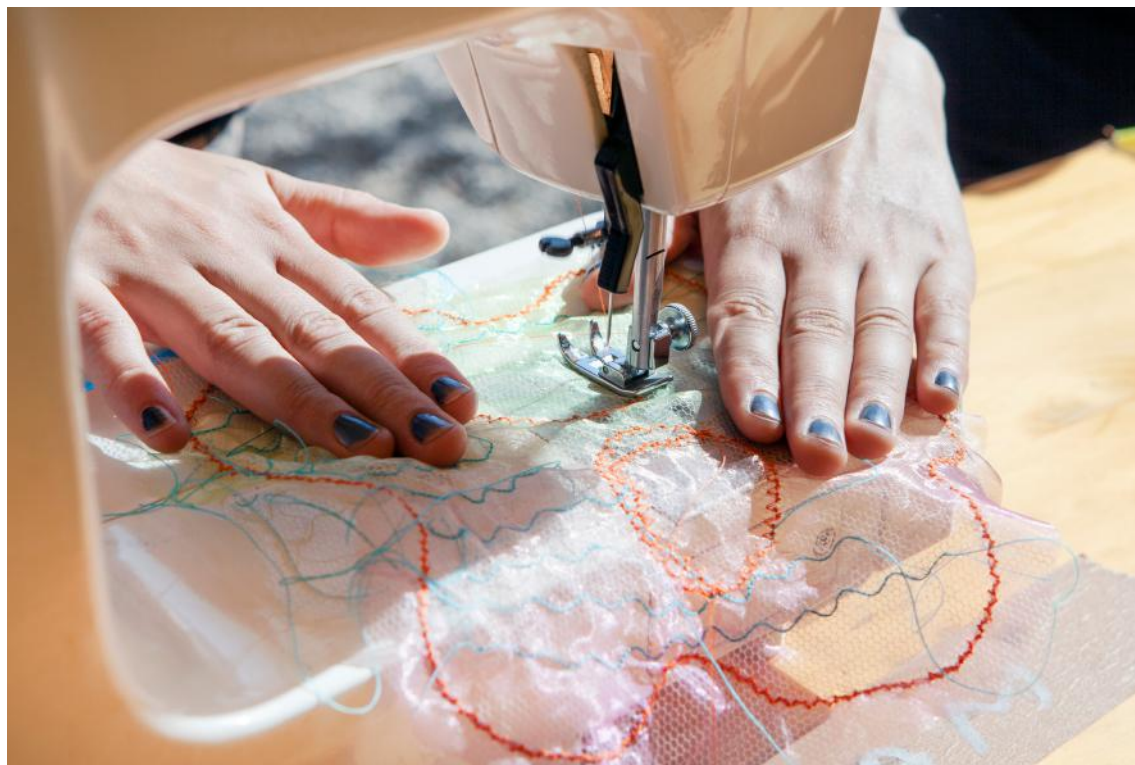
from this moment
this time
this point
we go we grow

Queertures of this space
Lets get united!

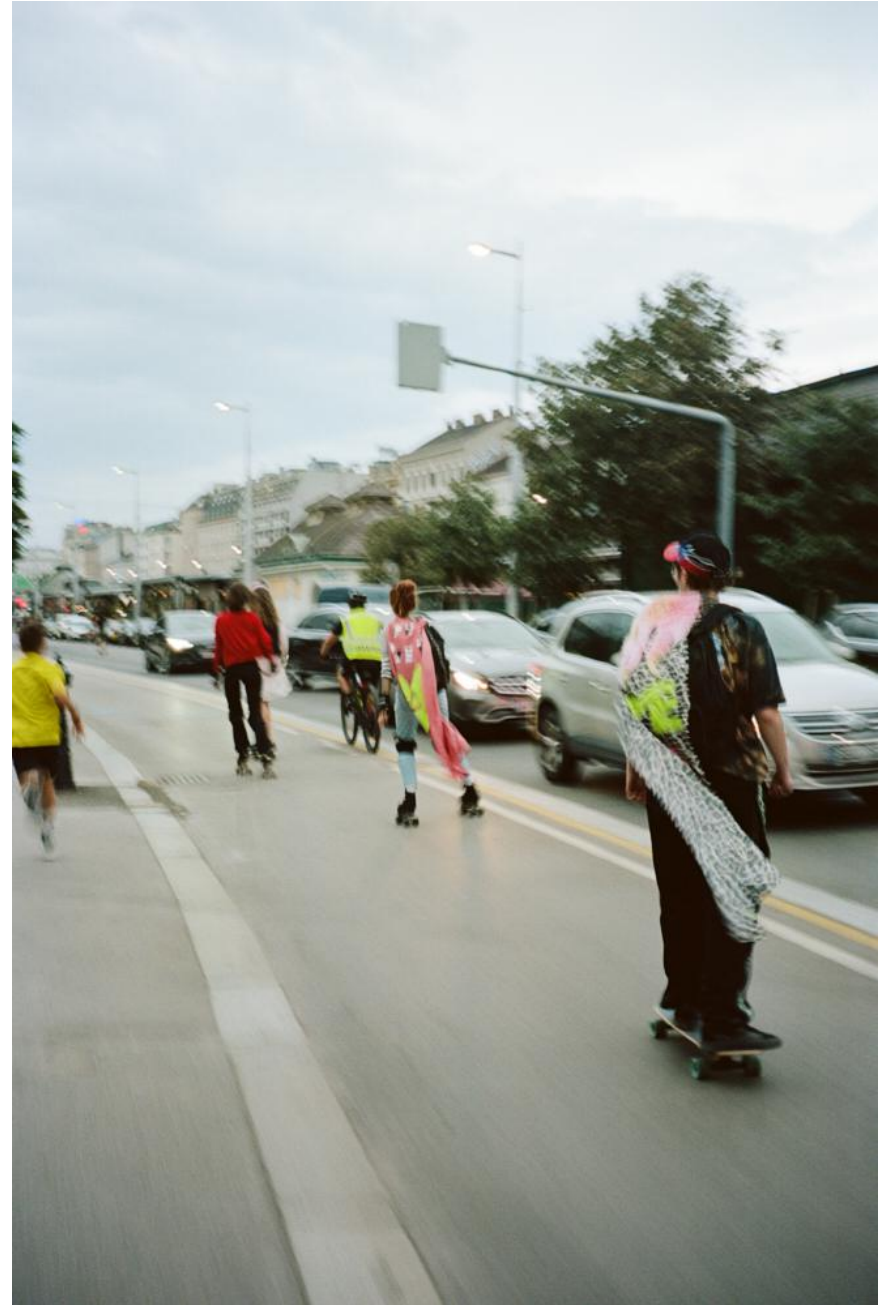

Součástí projektu byla jízda FLINTA* osob (F-ženy, L-lesby, I-intersexuální osoby, N-nebinární osoby, T-trans osoby, A-Agender osoby) na skatech a kolečkových bruslích po Vídni. Jeho součástí byl také workshop vytváření masek a publikace ve formátu ZIN na téma QUEER sportovních skupin a sdružení ve Vídni.

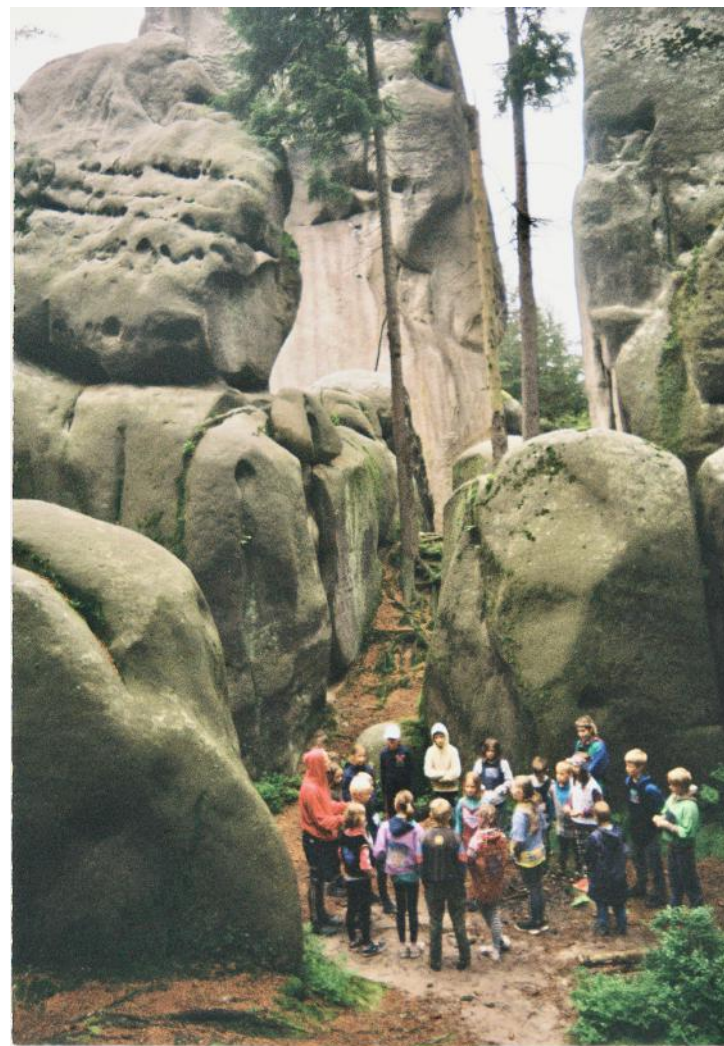

A N A R C H I S T A R T C A M P

G O R G O N * U R B A N + K l a r a D o l n i k

* 2022 Adršpach, dětský příměstský kemp, workshopy, divadlo

Intenzivní čtyřdenní příměstský kemp, jehož hlavní náplní byly hry založené na nehierarchické organizaci, kolektivním rozhodování a nenásilné komunikaci ve skupině, vyústil v divadelní představení, které se odehrálo uprostřed lesa v Adršpachu. Představení volně inspirované konceptem dočasných autonomních zón bylo přístupné veřejnosti a rodičům dětí.

Workshop/kemp začínal plénem, na kterém jsme si vzájemně stanovili zásady, na kterých bude naše komunita v následujících dnech založena. Stanovení těchto základních principů bylo jedním z kroků, které utvářely cestu k závěrečnému společnému představení. Do prostoru Adršpašské školy jsme vstoupili s připravenými aktivitami, které měly rámovat celý charakter příměstského tábora.

Rozhodnutí o tom, jakou činnost a s jakými „pravidly“ budeme hrát, podléhalo zpravidla demokratickému rozhodovacímu procesu, v němž se stíraly hierarchie mezi dětmi a námi v roli domnělé autority. Mnohé z aktivit, které jsme připravovali, se tak často odchylovaly od své původní verze, abychom vyhověli potřebám dané skupiny. Výsledné představení, které bylo volnou interpretací pohádky, kterou jsme dětem nabídli jako inspiraci, s možností změny postav či dějových zvrátů, tak vznikalo na principu vzájemného naslouchání, tolerance a participativní tvorby.

Návazujícím výstupem byl zin, ve kterém jsme prostřednictvím fotografií a textů reflektovali náš společný pobyt v Adršpachu. Děti byly vyzvány, aby prostřednictvím dopisu zavzpomínaly na důležité okamžiky, které během tábora zažily. Tyto zážitky a dojmy sdělovaly prostřednictvím kreseb a dopisů, z nichž pak vznikl zin a instalace s názvem „Když se něco nepovede, nevadí“. Tento název také odkazoval na jeden z principů společné práce, který jsme si stanovili na začátku tábora.

TATA
RKA

KECUP

Když se nám něco nepovede tak nevadí

Kam se poděl antropocén? Na jevišti se setkávají různé entity, je jedno, jestli pocházejí z představivosti mé nebo vaší, nikdo nemá právo prohlásit, odkud se postava vzala. Kapitalismus a jeho konzum, k němuž dítě vzhlíží jako k ikoně, se opět mění ve hru a dětskou představivost. Vše co má ztrácí a stává se padouchem. Všichni jsou dítětem, zvířetem a tvorem zároveň. Nezáleží na tom, kdo v příběhu hraje jakou roli. Procházejí krajinou za zvuků společné písně. Země jim nepatří, chceme si jen hrát. Ve víru radikální zábavy cítíme závan kooperativního společenství. Pryč s autoritami.

Pryč s pravidly. Pryč s normativitou.

Větve stromů a monumenty skal stříhají binaritu, která v tomto předem prohraném boji naráží na své vlastní hranice. Opeřuje se v časoprostoru naší autonomní zóny. V dálce je slyšet tichý pláč. Jsme tvorové*. V opatrném tichu se držíme za ruce. Tvé starosti mě trápí. Můj domov je tam, kde jsi ty, je mi jedno, odkud pocházíš.

Pryč s autoritou. Pryč s hranicemi. Pryč s násilím.

Všechna sláva kolektivní představivosti!

DENISKA Evdym 12

f l o r a & t r a u m a

G O R G O N * U R B A N + a s s e m b l e r

* 2023 PHOTOPORT Bratislava, muzikál, performance

flora&trauma je kolaborativní projekt/muzikál umělecké dvojice GORGON*URBAN a assembler. Toto umělecké dílo vzniklo za podpory umělecké skupiny Sirotinec. Jedná se o performativní muzikál, který se zabývá tématem klimatického smutku, kriticky nahlíží na pojem safe space a radikálně queeří prostor. Muzikál je o nás, o našich vztazích, o sdílení traumat, ale také o radikální zábavě.

<https://vimeo.com/manage/videos/869853332>

kamera - Adam Kolčák

post-production - Fedor Shmelkin

Photograf - Simon Jeništa

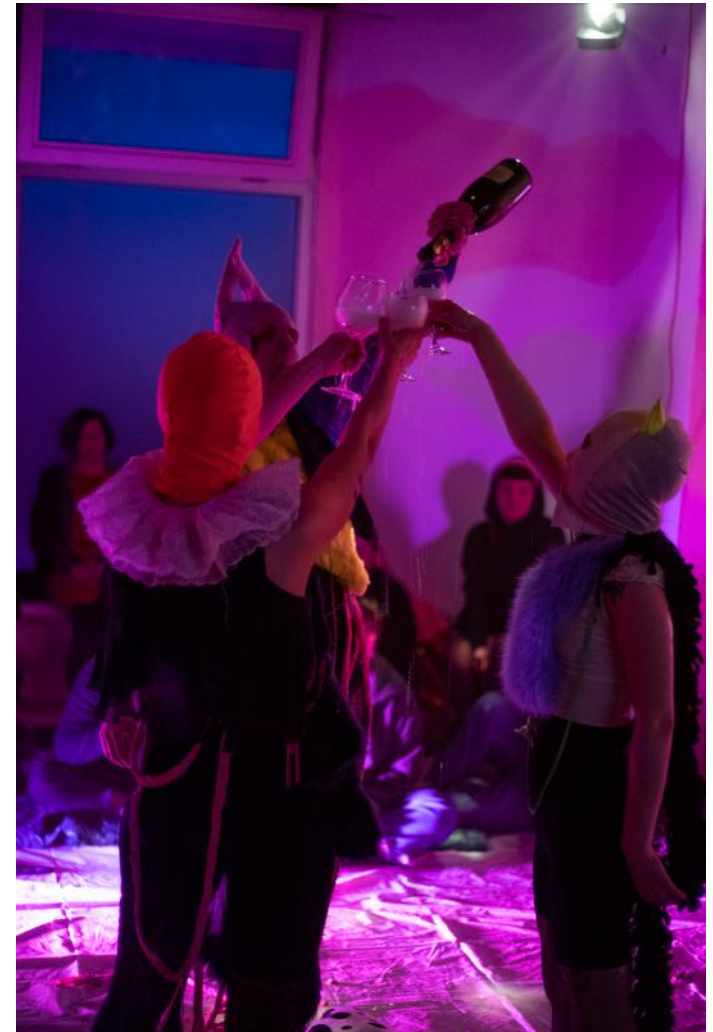
Text na začátku vystoupení: Johanna Hedva - The Theory of the Sick Woman

Píseň na konci: Nelly Furtado - All Good Things (DJ Traytex Remix)

Organizováno skupinou Sirotinec ve PHOTOPORT gallery, Bratislava

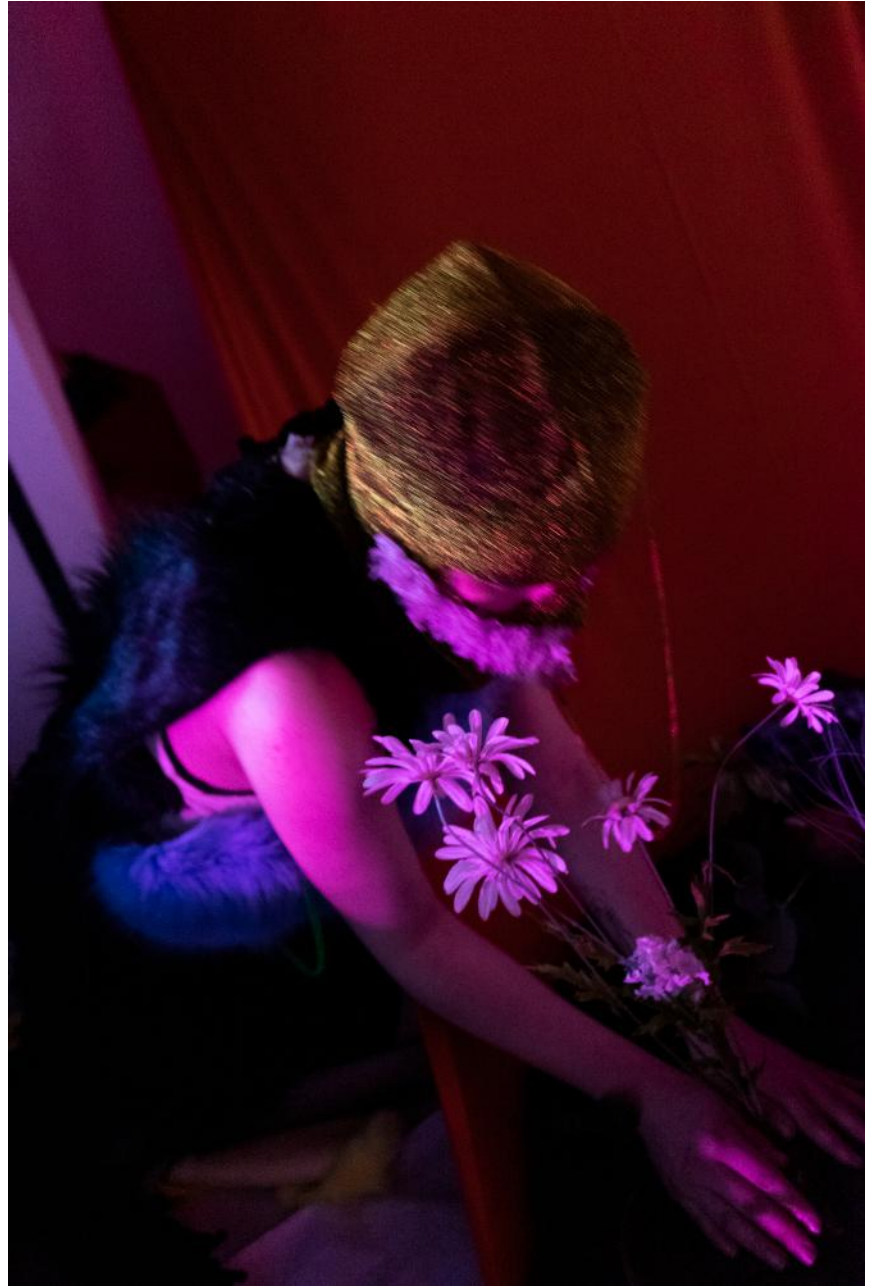
Obrovské díky všem, kteří*které nám pomohly!

Posíláme vám spoustu radikální LÁSKY!

Small informational text on the left wall, partially obscured by shadows.

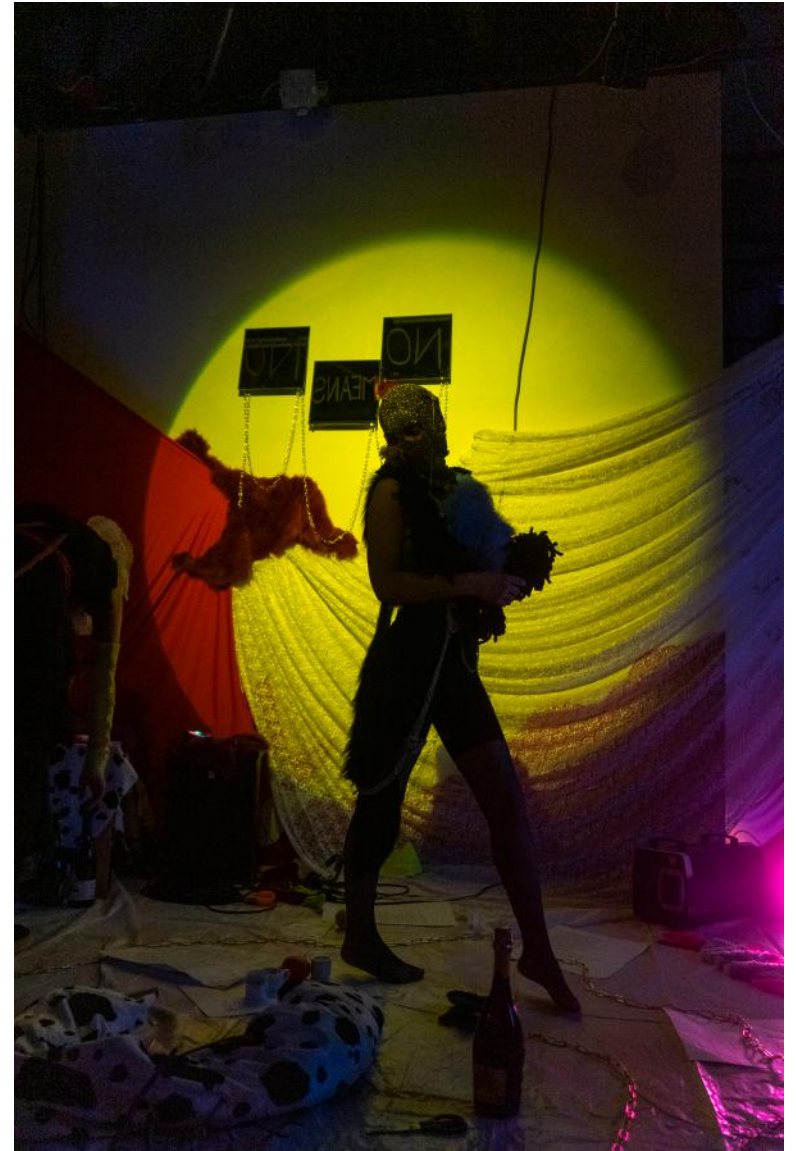

. . . částí poezie z performance

ony one jí jim tomu její jemu tamtu
Vždy si najde cestu
Nejde se jí postavit
Prameny proudy odtoky průtoky
Vsakuje prosakuje obtéká
Proudí pramení obtéká protéká proudí
Nedá se zastavit
Je nepořádek
Chaos kterej nehledá smysl
Nezná binaritu
Je stejně ve mě jako v tobě

oni ony ona ono to ty ti to té oné
Sme si rovné
Nezná hněv ani pomstu
Nechce nic nazpátek. Dává a nebere

ono to tamto hen ta hen ty tamty
Paprsky a proudy, každej jinak hlouhy
Přistává na planetu nikdy se nezastaví nevyčerpá
Neboj zítra vyjde znovu
Binarita neexistuje.
Je to patriarchální výmysl
Tehle výmyslu už nás stál hodne
Mě i tebe obě
Furt stojí každý den
Je to zlo který si v sobě nosíme
Hada na hrudi, dýka v srdci
Jenže slzí stékají a hojí srdce.
Nezastavuj pláč, je to proud kterej nás pojí

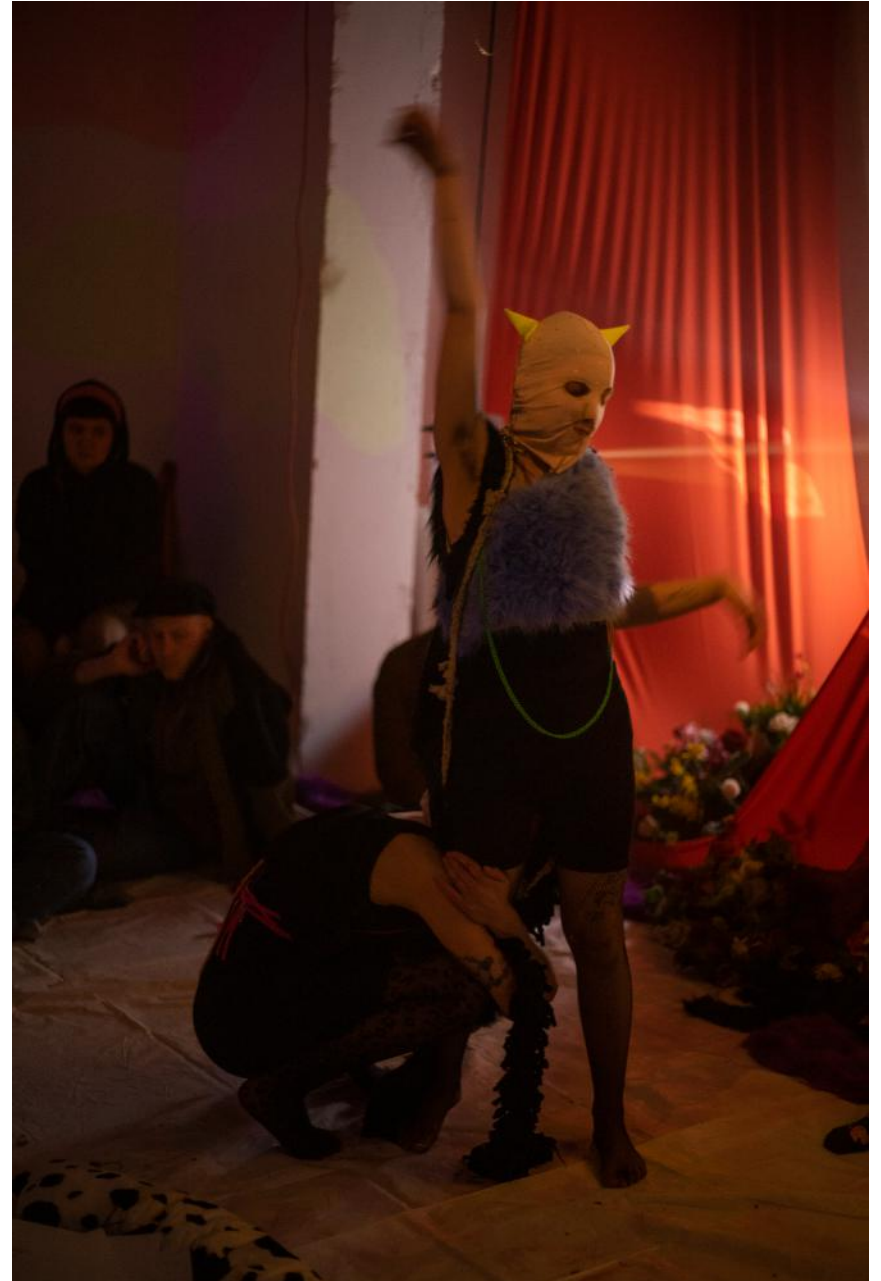

We? together and forever
Nothing can split us ever
As beautiful pigeons occupy the space
We will together arise
Through glass and concrete walls
We can promise
this are never ending goals
We promise you we will radicalize this place
It will be different, fluid, endless, we will
arise
it will be new bird place for all new creatures
Just in case than you doesn't believe that

dont worry you can fit in
Wait and watch... You will see what is coming

DOVE RAVE LOVE

*2022, Performance, Keplerplatz, Vídeň

Performativní projekt DOVE RAVE LOVE vznikl pod kolektivním názvem Taske pop kollektiv. Reagoval na městský prostor, v němž po staletí probíhá soužití člověka a holuba. V městském prostoru holuby postrádají respekt a často jsou považováni za parazity. Stávají se nechtěnými a jsou z něj vyháněni, město je však i jejich domovem. Tato performativní akce reflektovala postavení přírody ve městě, stejně tak byla i oslavou našeho společného soužití v něm. Projekt se skládal z performance, zvukové instalace a manifestu + ZINU.

Video záznam: <https://vimeo.com/manage/videos/842523735>

TASKE POP KOLLEKTIV

In Memory

PASSENGER PIGEON WAS EXTERMINATED BY THE CRUELTY OF WHITE MEN'S ACTIONS ON THE AMERICAN CONTINENT. ORIGINALLY ONE OF THE MOST NUMEROUS BIRD SPECIES ON EARTH, BECAME EXTINCT IN THE EARLY 20TH CENTURY. THE EXTINCTION WAS AIDED BY THE INDUSTRIAL REVOLUTION AND THE DEVELOPMENT OF THE RAILWAY, WHICH ALLOWED SHOOTERS TO MAKE QUICK MOVES TO FOLLOW THE FLOCKS. THE LAST FEMALE, *Martha*, PASSED AWAY ON SEPTEMBER 1, 1914.

THE PIGEON IS ONE OF THE OLDEST DOMESTICATED ANIMALS. IT HAS BEEN CULTIVATED FOR CENTURIES TO REPRODUCE SEVERAL TIMES A YEAR FOR EGG AND MEAT PRODUCTION. THERE ARE MANY REASONS WHY IT BECAME HOMELESS, FERAL AND BECAME AN URBAN PIGEON. THE TRANSITION FROM PIGEON BREEDING TO CHICKEN FARMS AT THE BEGINNING OF THE GREEN REVOLUTION OR THE INHUMANE DISTANCE COMPETITIONS WHERE THE PIGEON IS EASILY LOST. AFTER THE PIGEON HAS BECOME FERAL AGAIN, IT HAS RETAINED THESE INSTINCTS. EVEN AT THE COST OF NOT GETTING ENOUGH FOOD IN THE CITY. THE ANIMAL OFTEN STARVES AND EATS SCRAPS AND GARBAGE BECAUSE ITS NATURAL FOOD IS HARD TO FIND IN CITIES. THE FIGHT AGAINST THIS BIRD WITH METAL SPIKES AND NETS ONLY MAKES ITS COEXISTENCE WITH US MORE DIFFICULT. THE ANIMAL IS OFTEN INJURED AND ITS LIMBS DIE, MAKING IT UNABLE TO WALK AND THUS UNABLE TO ACCESS FOOD AND WATER. THE PIGEON STARVES AND THIRSTS TO DEATH. TRAPPING AND GASSING IS ANOTHER REPRESSIVE MEASURE AGAINST THE ANIMAL IN SOME STATES AND CITIES. OR BANS ON FEEDING THE BIRDS.

By feeding the pigeons you can help the defenseless and form a relationship with the non-human identities in your neighborhood and learn a common routine and coexistence. To show your opposition to inhuman anti-pigeon policies.

Everyday form of resistance

THE DAILY SMALL REBELLIONS TAKE PLACE INVISIBLY, CONCRETELY, COLLECTIVELY, OFTEN COORDINATED, WITHOUT FORMAL MEMBERSHIP BUT MOST IMPORTANTLY FROM THE GRASSROOTS, ANONYMOUSLY, WITHOUT A TRACE, WITHOUT LEADERS, OUTSIDE THE WORLD OF TEXTS OR ARCHIVES, OUTSIDE INSTITUTIONS AND OUTSIDE THE MAKING OF DEMANDS TO INSTITUTIONS. WHY PUBLICLY ASK FOR PERMISSION, FOR UNDERSTANDING, FOR CHANGE, WHEN WE CAN ACHIEVE CHANGE OURSELVES AND FROM BELOW? CRITICISM IS THUS VOICED BEHIND THE BACK OF THE DOMINANT. EVERYDAY SMALL TRANSGRESSIONS, MOREOVER, MAKE IT EASIER TO STAND OUT FROM THE STANDARD, THE SYSTEM, THE ORDINARY. THEY BREAK THE MONOTONY OF RULES AND PEACE. THEY BRING US OUT OF OUR PERSONAL BUBBLES, BUT ALSO THE OBSERVER, BY BREAKING SOME TRIVIAL LAWS THAT DON'T MAKE MUCH SENSE. WE FIND OURSELVES WONDERING IF THE LAW IS MEANINGFUL OR REASONABLE. THIS KEEPS YOU IN SHARP AND KEEPS YOU FROM BEING CAUGHT OFF GUARD WHEN THE BIG DAY COMES.

No control over our bodies

WE DISAGREE WITH THE CHRISTIAN CONSERVATIVE VIEW OF THE CONCEPT OF CARE, WHICH DISTORTS THE CONCEPT OF UNIVERSALITY FROM ITS ESSENCE AND RESHAPES IT ACCORDING TO ITS OWN SET IDEAS. FROM THIS PERSPECTIVE, CARE TAKES ON NEW, STRICTLY HETERONORMATIVE CONDITIONS. IT THUS PRESENTS A NARRATIVE OF A SINGULAR "CORRECT" FORM OF CARE AND MARGINALISES ALL ITS DIVERSE AND SHAPES. WITHIN THIS RHETORIC, THE ONLY RIGHT FORM OF CARE IS THAT WHICH TAKES PLACE WITHIN THE CIRCLE OF THE BLOOD FAMILY. BUT WE UNDERSTAND THE

FAMILY AS A COMMUNITY BOUND TOGETHER BY MUTUAL SOLIDARITY AND CARE, WITHOUT THE NEED TO FULFILL AESTHETIC OR HETERONORMATIVE PATRIARCHAL IDEALS OF PERFECTION. BY OUR ACTION, WE EXPRESS OUR DISAGREEMENT WITH THE CLAIM THAT CARE IS A MERIT OR PRIVILEGE FOR A PREDETERMINED GROUP. FULLY AWARE OF IDEAS OF BEAUTY OR PERFECTION, WE CONSIDER CARE TO BE THE FOUNDATION OF A SOCIETY IN SOLIDARITY, IN WHICH IT IS PROVIDED FOR EACH AND EVERY ONE, INCLUDING NON-HUMAN NATURE.

LIKewise, ONE OF THE MAIN TOOLS OF PATRIARCHAL CAPITALISM IS THE PRECISE CONTROL AND CONTROL OF BODIES. THIS LOGIC, HOWEVER, IS GLADLY ADOPTED BY ULTRACONSERVATIVE TENDENCIES WHICH, THROUGH THE CONSTANT APPLICATION OF REPRESSIVE POLICIES, SEEK TO RESTRICT WOMEN'S RIGHTS AS MUCH AS POSSIBLE, REFERRING TO THE SLOGANS OF HUMAN NATURE. FROM THIS PERSPECTIVE, ANY IDEAS OF WOMEN'S EMANCIPATION ARE SEEN AS A PLOT OF MODERNITY AGAINST TRADITION. THEIR AIM, HOWEVER, IS NOT TO OFFER ACTIVE HELP TO THOSE WHO ASK FOR IT, UNDER THE SLOGANS OF HELP AND CARE, THEY ARE PUSHING THROUGH MORE AND MORE RESTRICTIVE LAWS MAKING IT MORE DIFFICULT TO ACCESS ABORTION, WITH NO PRETENCE OF WANTING TO BAN THEM COMPLETELY. INSTEAD OF ACTIVE FORMS OF HELP, THEY ARE THUS ONCE AGAIN MAKING USE OF REPRESSION, ENSURING SUBMISSION TO A SYSTEMATIC IDEA OF THE FUNCTIONING OF BODIES WITHIN STRICT PATRIARCHAL STRUCTURES. WE, HOWEVER, REFUSE TO CONFORM TO A LOGIC WITHIN WHICH A PARTICULAR GROUP IS WILLING TO THROW OVERBOARD ANOTHER GROUP IN ORDER TO ACHIEVE ITS PRIVILEGES. WE EXPRESS OUR DISAGREEMENT AND THE NEED TO DEVELOP NEW FORMS OF RESISTANCE AND MUTUAL SOLIDARITY.

Manifesto

THE CITY, AS A LIVING ORGANISM WITH ITS OWN COMPLEX ECOSYSTEM, CREATES AND REFLECTS THE RELATIONSHIP BETWEEN SOCIETY AND NATURE. IT DESCRIBES THE IMAGE OF NATURE AND CULTURE AS INCOHERENT OPPOSITES. SOCIETY IS, THOUGH BEING IN POSITION OF A CONTROLLING AND SUPERIOR ORGAN TO ITS INFINITE RESOURCE, THE SERVANT. A SPACE OF GLASS AND CONCRETE FULL OF EDGES, PURE FORMS, REFLECTIONS AND LIGHTS, INFINITELY HIGH BUILDINGS THAT REMIND US OF THE NOTHINGNESS OF EACH OF US, A ROLLING SYSTEM THAT KNOWS NEITHER END NOR REST. AN ENDLESS GROWTH TOWARDS AN IMAGINARY GOAL OF PERFECTION AND FULL FUNCTIONALITY WITHOUT ERROR. PRODUCTION, REPRODUCTION AND CLEANLINESS, TOGETHER WITH US IN THIS SPACE ARE TWO IMAGINARY REPRESENTATIONS OF NATURE.

THE FIRST ONE IS THE ONE YOU WANT TO BE CLEAN AND ABOVE ALL UNDER CONTROL. IT HAS A FIXED PLACE HERE THAT IS MEANT FOR IT. IT IS THE ENVIRONMENT FOR THE EXPERIENCE OF PLEASURE. SMALL THERAPEUTIC TERRARIUMS, OASES OF PEACE AND TRANQUILITY WHERE THE BATTERIES ARE RECHARGED BETWEEN THE ENDLESS RETURNS TO THE SYSTEM. IT IS AN ETERNAL PROCESS OF CHANNELING THE STRANDS OF THE PARTS THAT CONSTANTLY CROSS THE BORDER AND PENETRATE INTO AREAS WHICH ARE NOT RESERVED FOR THEM.

THE SECOND IMAGE THAT HAS EMERGED IN THIS SYSTEM IS THAT OF NATURE, WHICH HAS LONG SINCE LOST ITS PLACE OR NEVER HAD ONE. LET US SPEAK OF THOSE BEINGS THAT HAVE BEEN DOMESTICATED AND HAVE BECOME FERAL AGAIN. HOWEVER, THEY CONTINUE TO LIVE IN COEXISTENCE WITH US. THEY DO NOT FULFILL THE ROMANTIC NOTION OF NOBLE BEASTS HIDING FROM MAN BEHIND CITY BORDERS. THE HIERARCHICAL CONCEPTION OF NATURE AND ITS FUNCTIONING FIGHTS A RECURRING BATTLE WITH THIS SEGMENT. IT SEEKS ITS ANNIHILATION. THE EXTERNAL INTRUDER, THE IMAGE OF DIRT AND REBELLION, MUST BE ERADICATED OR AT LEAST BROUGHT BACK UNDER CONTROL.

FOR US, IT IS A COMRADE IN THE RESISTANCE AGAINST THE CAPITALIST AND PATRIARCHAL SYSTEM. AS FAHIM AMIR SAYS, „WHERE THERE ARE CITIES, THERE ARE ALSO PIGEONS. AND WHERE THERE ARE PIGEONS, THERE IS RESISTANCE.“

WITH OUR ACTIONS IN THE CITY, WE CONNECT WITH THE LEGACY OF OLD WOMEN WHO FEED PIGEONS AND OTHER URBAN ANIMALS DESPITE THE REGULATIONS. TOGETHER WE CELEBRATE THE EXISTENCE OF ALL THAT IS EXCLUDED FROM THE CATEGORY OF BEAUTY AND CLEANLINESS. SIDE BY SIDE, WE RISE TOGETHER WITH EVERYTHING THAT GROWS THROUGH A GLASS AND CONCRETE MONSTER, DESPITE THE PERFECTION THE SYSTEM STRIVES FOR. EVERYTHING THAT COEXISTS WITH US AND UNCONSCIOUSLY CREATES SPACE FOR A CONSTANT SILENT REVOLUTION.

JUST AS OUR BODIES DO NOT WANT TO BE COOPTED WITH THE COMMON IDEAS, WE REJECT THE DIVISION INTO DIRT AND PURITY, NATURE AND CULTURE, MALE AND FEMALE. THE SLOGANS OF OUR MANIFESTATION AND RESISTANCE ARE

**Ecofeminism no ecofascism!
Building solidarity no patriarchy!**

Quote from the book: Amir, Fahim- „Being and Swine.“ Translated by Geoffrey C. Howes and Corvin Russell

Z a c h o v e j ... m o j e l á s k y

*2024, Samuel Gregor Dzurek + Sáro Gottstein, projekt fotografií a poezie, Odkalisko Markušovce

Demonstrujeme spojení mezi dušemi. Vytváříme místo, kde láska překrývá šed' každodenního života. Je to síť, která se kolem nás buduje a zpomaluje. Postupným propojováním a vzájemnou péčí, prohlubováním vztahů a upevňováním důvěry ztrácíme přehled o tom, kde čí tělo začíná a končí. Věříme, že se nikdy neodpojíme.

Přebíráme odpovědnost nejen za své pocity, ale i za pocity všech kolem nás. Možná by bylo jednodušší být sám sebou. Ale to, co si navzájem nabízíme, je větší než jakákoli sebeláska. Nejde o mě, jde o nás. A čím víc se prolínáme a proplétáme, tím méně chci být sám sebou. Odhazujeme své identity a stáváme se všemi a jedním. Chceme věřit, že společně najdeme cestu.

Jako kdyby bylo ponořeno do hlubokých vod,
Dotknuto vzdálených konců hor,
Docházelo kam se jen docházet zdá.

Vyhasnout neznámá zmizet.
Stopa, která za námi vzniká si stále zaznamenává.
Stává se součástí všeho.
Když jí píšu tak i přetvářím.
Každá existence dává své sousto.

Pojíme a pojídáme cesty nás všech spoluživů
Splétá se, prolíná se, transformuje.
Pomalé kroky, učí se poznávat propojení mezi dušemi mezi těly
mezi vším co je na zemi všude kolem ní.

Stále se musí nalézat nová slova, která vědí jak se cítí správně.
Tam kde se sprádá síť se zpomaluje čas .
Uzly hloubíme vztahy, pevní to co nás poutá.

Když se učí soustředit, zachytí se aspoň na chvíli zdánlivo nezachytitelné.
Když se učí dost dlouho se zpomalovat zapomene kde naše tělo končí a začíná.
Bořme si hranice a těla, která nás učili si stavět.
Co je naše je i vaše, vše.

Co se navzájem nabízí tam kde se skrývá poznání?
Vše to co se tu dává je víc než sebeláska
Odrážet a zrcadlit splétat a zas rozplétat stavět i bourat nebo stávat se součástí hry.

Tento konec nekonečně se rozpínající záznam Bez struktury.
Hledá se cesta jeho forem slov a tvaru her a nálezů.
Až naše láska vyhasne toto vše tu zůstane s námi. Zůstávání v paměti a taky v síti až dokud se paměti
všech nerozpustí v zemi.

Spoločne prechádzame bok po boku cez krajinu zdanlivo pripomínajúcu púšť.
Ty si však nevznikla pomalou premenou.

Vznikla si náhle.

Si stopou nekontrolovateľnej rozpínavosti. Pýchou akcelerovanej chamtivosti.
Mementom.

Napriek tomu sa za tebou stále vraciam cítiac príťažlivosť.

Tvoja neohladuplnosť je stále len súčasťou aktérstva.

Bolí a zraňuje no napriek tomu nedokáže poraziť moju skromnú veľkoleposť.

Tvoj kameň sa v mojom srdci stáva zrnkom piesku.

Rozkladá sa a zapadá do mňa.

Stáva sa mojou súčasťou.

Niesi nevyhnutnou ale vďaka mne ňou byť môžeš byť.

Voda, ktorá padá z neba, preniká tvojim nehostinným povrchom.

Tvaruje.

Mení ťa na niečo nádherne nepredpokladateľné.

Všetko si pamätáš.

Tomuto vzrušeniu však nejde odolať.

Nakoniec to niesom ja kto ťa mení.

Sme nekonečné mnoho.

" O t o m a k o ... f a š i s t a č e l í o t v o r e n é m u m o r u "

* 2020, Performativní čtení, Taske Pop Collective - Alica Füssiová, Adam Dragun, Veronika Róza Rišňovská, Sáro Gottstein, Batiskaf, APART, Bratislava

Performativní čtení textu Filipa Brzežniaka se uskutečnilo 26. 9. 2020 pod záštitou platformy Batyskaf v prostoru APART collective v Bratislavě. Performance se zabývala tématem současného ekofašismu z pohledu feministicko-anarchistického kolektivu.

“The most fundamental message that social ecology advances is that the very idea of dominating nature stems from the domination of human by human.” Murray Bookchin

*2021, Socha/fotografie/performance, Mauerbach Vídeň

Prostřednictvím projektu sleduji struktury hierarchického myšlení, které ovlivňují naše vnímání přírody a zkreslují náš pohled na ni i náš vztah k ní. Zaznamenávám momenty, které nám připomínají, že hierarchie v přírodě neexistují a jsou jen projekcí patriarchálních principů zakořeněných v naší společnosti do okolního světa. Stejně tak sleduji, jak byl tento vztah mezi vnímáním přírody a společností zaznamenán ve výtvarném umění globálního západu. Prostřednictvím performativních akcí a efemérních soch pak tyto principy nabourávám.

Performativní akce se odehrály mezi Mauerbachem a Ateliérem v centru Vídně. Z lesa jsem dovážela kusy dřeva, které jsem „očistila“ a otesala do soch v přírodních tvarech. Poté jsem je dotáhla zpátky do lesa. Tuto činnost jsem několikrát opakovala. S kusy dřeva jsem také pracovala pomocí odlitků a otisků a dávala jim různé přívlastky jako krásný nebo parazit, estetický, přirozený, čistý...

ECOFEMINISM NO ECOFASCISM

P o k o r n á

* 2021, Výstava v EXILE gallery spolu s Martinou Smutnou Drozd, kurátorka výstavy Anežka Jabůrková

Toto slovo se týká neplacené práce v domácnosti a péče o děti, jakož i placené pečovatelské práce. Pokorná má genderově specifickou ženskou koncovku, která upozorňuje na výraznou problematičnost tématu: stále jsou to ženy*, které vykonávají větší podíl této pro naši společnost zásadní, ale většinou neviditelné a neplacené práce.

